

Arrest

nr. 322 668 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 november 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 12 december 2024 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 18 februari 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 8 mei 2024 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 6 november 2024 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.05.2024 werd ingediend door:

Naam: A. (...)

Voornaam: F. (...)

Nationaliteit: Ghana

Geboortedatum: (...)1967

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxx

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met C. W. (...) (NN. xxxxxxxxxxxx) van Belgische nationaliteit in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap, in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.80.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 stelt: § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in §1: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 2°, mist zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;'

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 bepaalt verder: '§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.'

Uit de beschikbare gegevens van het administratief dossier blijkt dat de heer C.W. (...) overleden is op 11.05.2024.

Er kan bijgevolg niet afdoend vastgesteld worden dat betrokkene zich bij de referentiepersoon komt voegen of hem komt begeleiden. De voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 zijn niet voldaan.

Het recht op verblijf op basis van gezinshereniging wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de exceptie van onontvankelijkheid op in de nota met opmerkingen. Zij stelt als volgt:

"2.1. Exceptie van niet-ontvankelijkheid – gebrek aan belang

De verweerder heeft de eer de exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op te werpen.

Artikel 39/56 lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "de beroepen bedoeld in artikel 39/2 voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang" (vetschrift toegevoegd).

Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat zij het vereiste belang heeft met haar beroep.

Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal haar immers geen voordeel kunnen opleveren.

Aangezien is komen vast te staan dat de referentiepersoon is overleden (ook al is dit 3 dagen na de aanvraag gebeurd én heeft verzoekster dit zelf niet gemeld), kan verzoekende partij onmogelijk voldoen aan de voorwaarden uit artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Zelfs als Uw Raad van oordeel zou zijn dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie expliciet had moeten motiveren omtrent de voorgelegde stukken bij de aanvraag, dan nog dient te worden opgemerkt dat hoe dan ook een nieuwe weigeringsbeslissing zal moeten worden genomen.

Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat zij, ondanks het overlijden van de referentiepersoon, wel zou voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging.

Het theoretisch betoog omtrent het declaratief karakter van de beslissing doet hieraan geen afbreuk.

Uw Raad oordeelde in dergelijke situatie reeds meermaals dat er geen belang meer is bij een beroep tot nietigverklaring.

Zie onder andere:

“1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 15 september 2021 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd gesteld als volgt: “De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 19 januari 2021, waarbij verzoekster gezinshereniging aanvraag met haar Belgische echtgenoot op grond van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een akte van overlijden waaruit blijkt dat haar echtgenoot, de referentiepersoon in casu, jammerlijk genoeg overleden is op 12 februari 2021. Gelet op dit overlijden beschikt verzoekster niet meer over het vereiste belang bij haar beroep. Immers kan verzoekster niet meer worden beschouwd als familielid van een Belgische onderdaan die zij begeleidt of vervoegt in België, zoals is vereist in het kader van de gezinsherenigingsprocedure overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing kan enkel opnieuw worden vastgesteld dat de referentiepersoon is overleden, waardoor de aanvraag niet kan worden ingewilligd. Het beroep lijkt dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.” (...)

1.5. Met haar betoog ter terechtzitting waarbij zij haar privéleven met haar overleden echtgenoot benadrukt, slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen nog een belang te hebben bij haar beroep. Verzoekster weerlegt hiermee immers de beschikking niet waarin werd aangegeven dat de verwerende partij bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing enkel kan vaststellen dat haar echtgenoot is overleden waardoor de verblijfsaanvraag in functie van deze referentiepersoon niet kan worden ingewilligd. Verzoekster concretiseert dit privéleven ook niet en heeft de schending van artikel 8 van het EVRM niet opgeworpen in haar verzoekschrift, waardoor de Raad, gelet op het gestelde in punt 1.3., er geen rekening mee kan houden. Zoals ter terechtzitting ook werd aangegeven, bevat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten zodat een eventueel beschermenswaardig privéleven ook niet in het gedrang komt. 1.6. De verzoekende partij slaagt er dan ook niet in aan te tonen nog een belang te hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing. De inhoud van de beschikking blijft bijgevolg overeind.” (R.v.V. nr. 263 856 van 18 november 2021)

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.”

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

2.3. *In casu* betreft de bestreden beslissing een weigering van een gevraagd verblijfsrecht als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met een Belgische onderdaan op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij betwist niet dat haar partner intussen is overleden op (...) mei 2024, zoals dit ook wordt vastgesteld in de bestreden beslissing.

De vraag of verzoekende partij belang heeft bij onderhavig beroep hangt evenwel samen met het onderzoek naar het middel waar verzoekende partij betoogt dat de aanvraag moet beoordeeld worden op datum waarop

de aanvraag werd ingediend, met name op 8 mei 2024, en dat op dat ogenblik de Belgische partner nog leefde, dat zij niet gehoord werd en dat een schending van artikel 8 EVRM voorligt. De Raad gaat dan ook over tot beoordeling van deze kritiek alvorens zich uit te spreken over de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad wijst er dienaangaande op dat het betoog dat de aanvraag moet beoordeeld worden op datum waarop de aanvraag werd ingediend, met name op 8 mei 2024, en dat op dat ogenblik de Belgische partner nog leefde, niet gevolgd kan worden. Zoals duidelijk blijkt uit de bewoordingen van artikel 40*bis*, §2, eerste lid, 2° *juncto* artikel 40*ter*, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet wordt als familielid van de Unieburger beschouwd de partner die “*hem begeleidt of zich bij hem voegt*” zodat de verzoekende partij aan deze voorwaarde moet voldoen niet alleen op het moment dat zij om gezinshereniging verzoekt, maar tevens op het moment van het treffen van de beslissing. De Raad benadrukt dat verzoekende partij nog steeds moet voldoen aan de wettelijke voorwaarden op het ogenblik waarop de bestreden beslissing wordt genomen, en dat het niet volstaat dat zij mogelijk voldeed aan de voorwaarden op het ogenblik van de aanvraag. Verzoekende partij gaat er met haar betoog ten onrechte van uit dat zij op het ogenblik van het indienen van de aanvraag reeds over een onherroepelijk of zeker recht op verblijf beschikte. Er is slechts sprake van een onherroepelijk vastgesteld recht indien de overheid heeft vastgesteld dat de wettelijke voorwaarden zijn vervuld en zij aldus het verblijfsrecht heeft erkend, hetgeen op het ogenblik van het indienen van de aanvraag nog niet het geval is. De erkenning van het recht op gezinshereniging vereist niet enkel dat de aanvrager erover beschikt wanneer hij er aanspraak op kan maken, maar ook op het ogenblik dat de overheid een beslissing neemt over zijn aanvraag (cfr. RvS, nr. 241.179 van 30 maart 2018; RvS, nr. 245.995 van 6 november 2019).

Ook waar verzoekende partij nog voorhoudt dat de verwerende partij zelf het initiatief heeft genomen om het dossier te actualiseren en haar standpunt niet werd gevraagd over het overlijden van haar partner, wijst de Raad erop dat verzoekende partij hiermee evenmin afbreuk doet aan voorgaande vaststelling. Immers, het horen van verzoekende partij over het overlijden van de referentiepersoon had geen informatie kunnen opleveren die de besluitvorming had kunnen beïnvloeden.

Verzoekende partij kan ook bezwaarlijk voorhouden dat de bestreden beslissing, die overigens geen verwijderingsmaatregel bevat, een inbreuk vormt op haar gezinsleven nu niet blijkt dat zij op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing nog sprake was van effectief beleefde banden met haar partner, dit temeer zij ook niet verduidelijkt welke gevolgen haar eventuele voormalige gezinsleven met wijlen de referentiepersoon heeft voor de toekomst, zodat zij ook niet aantoon met welke elementen rekening diende of dient te worden gehouden in het licht van artikel 8 van het EVRM.

2.4. Zoals duidelijk blijkt kan hetgeen wordt opgeworpen in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vaststelling dat, gelet op het overlijden van de Belgische partner, verzoekende partij niet beschikt over het vereiste belang bij het aanvechten van de afwijzing van haar aanvraag tot gezinshereniging met haar Belgische partner. Er blijkt niet dat verzoekende partij actueel nog kan worden beschouwd als familielid van een Belgische onderdaan die deze begeleidt of vervoegt in België, zoals is vereist in het kader van de gezinsherenigingsprocedure overeenkomstig artikel 40*ter* van de Vreemdelingenwet. Bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing kan enkel opnieuw worden vastgesteld dat de referentiepersoon is overleden, waardoor de aanvraag niet kan worden ingewilligd (cfr. RvS, nr. 239.326 van 9 oktober 2017).

Bijgevolg toont verzoekende partij dan ook niet aan dat zij een actueel belang heeft bij het aanvechten van de bestreden weigeringsbeslissing.

2.5. Op basis van de gedane vaststellingen moet worden besloten dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER